

Advents-
och julnummer

Adventti-
ja joulunumero

KONTAKTi

INGÅ FÖRSAMLINGSBLAD – INKOON SEURAKUNTALEHTI

nr 4 nro • 2021

"Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus."

Joh 8:12

"Minä olen maailman valo. Minun seuraajieni ei koskaan tarvitse kulkea pimeässä. sillä heillä on elämän valo."

Joh 8:12

Präster - Papit

Tom Sjöblom kyrkoherde / kirkoherra
040-485 1045 tom.sjoblom@evl.fi

Tom Hellsten församlingspastor / seurakuntapastori
050-330 4360 tom.hellsten@evl.fi

Kantor - Kanttori

Marianne Gustafsson Burgmann
050-505 1530
marianne.gustafsson-burgmann@evl.fi

Diakoni - Diakonia

Birgitta Lindell diakonissa
040-555 2090 birgitta.lindell@evl.fi

Terese Norvik diakoniassistent / diakonia assistentti
050-413 8814 terese.norvik@evl.fi

Diakonimottagning / Diakoniavastaanotto

Birgitta Lindell
Terese Norvik
Endast enligt överenskommelse /
Ainostaan sopimuksen mukaan

Ungdomsarbeta - Nuorisotyö

Lotta Ahlfors ungdomsteolog / nuorisoteologi
050-498 9162 lotta.ahlfors@evl.fi

Dagklubben - Päiväkerho, Familjecafé - Perhekahvila

Noora Nylund 050-501 1755 noora-elina.nylund@evl.fi

Susann Sköld-Qvarnström
040-749 3707

Ingå församlings hemsidor: www.ingaforsamling.fi
Inkoon seurakunnan kotisivut: www.inkoonseurakunta.fi
Ingå församling finns också på Facebook och Instagram.
Inkoon seurakunta on myös Facebookissa ja Instagramissa.
Församlingens veckoannonser varannan torsdag i Kyrkpressen.
Seurakunnan viikkoilmoitukset Etelä-Uusimaa-lehdessä torstaisin.
Ansvarig redaktör • Vastaava toimittaja: Tom Hellsten
Pärmbild • Kansikuva: Minna Olkinuora

Layout: Ekenäs TypoGrafi/CW • Tryck & Paino: Grano Ab, Vasa 2021

Församlingskansliet - Seurakuntavirasto

• 09-221 9030 • telefax 09-296 1212
Bollstavägen 2a 10210 Ingå
Bollstantie 2a 10210 Inkoo

Öppet må-to 9-12 (onsdag och torsdag endast tel.betjäning)
Avoinna ma-to 9-12 (keskiviikko ja torstai ainoastaan puhelimitse)
inga.kansli@evl.fi

Siv Dufvelin församlingssekreterare / seurakuntasihteeri

09-22 190 312 siv.dufvelin@evl.fi

Susanne Lökvist byråsekreterare / toimistosihteeri

09-22 190 311 susanne.lokvist@evl.fi

Ekonomikontoret - Taloustoimisto

Öppet må-to 9-12 Avoinna ma-to 9-12

Seija Korhonen ekonomichef / talouspääliikkö
09-22 190 313, 050-310 0211
seija.korhonen@evl.fi

Fastigheter - Kiinteistöt

Susann Sköld-Qvarnström husmor / emäntä
09-22 190 327, 040-749 3707

Per-Olof Korander församlingsmästare / seurakuntamestari
040-534 7853

Mårten Lindén fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
050-406 5181 marten.linden@evl.fi

Irina Holmström gravgårds- och fastighetsskötare /
hautausmaa- ja kiinteistööntekijä
050-925 8019 irina.holmstrom@evl.fi

Arto Holmström fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
040-562 7965 arto.holmstrom@evl.fi

Regina Westerholm Rövass lägergård, leirikeskus
husmor / emäntä
040-762 8627 regina.westerholm@evl.fi

Advent är väntan på Kristus

Ordet "advent" betyder ankomst. Men vi är vana att tolka det så att det i praktiken betyder att vänta. Rubriken är som du såg ett uttryck för den tolkningen. Den är för övrigt tagen från en fin sång från 1970-talet. När första advent skall firas har vi ännu fyra veckor till jul. En tid som är tänkt för förberedelse och väntan. Ett ord-språk säger att den som väntar på något gott, väntar aldrig för länge.

Det är roligt att planera för något trevligt. I bland är det nästan roligare än själva händelsen. Så har det ofta varit för mig när det gäller julen. Förväntningarna blir så höga, att de omöjliga kan slå in så som vi tänkt oss. Men att tänka på julens budskap och på att alla i vårt land uppmärksammar det på något sätt, känns väldigt fint. Förberedelserna för julen lämnar ingen oberörd. Alla är engagerade.

Inför denna jul tänker jag inte ha så höga förväntningar på själva julfirandet under juldagarna. Hoppas givetvis i alla fall att det blir fina dagar. Men som alltid förut, tänker jag under adventstiden mycket på julens budskap, lyssnar på många julslånger och skriver fler julkort än tidigare. Det är alltså värt att vänta på ankomsten. Jag vet att det kommer att bli en fin tid som ger mig mycket positiv energi och en stark upplevelse av närlhet till Gud. Årets ljusaste tid, fast det är mörkt där ute. □

Adventti on
Kristuksen odottamista

Sana "adventti" merkitsee tulemista. Mutta meillä on tapana tulkita se niin, että se käytännössä merkitsee odottamista. Otsikko on, kuten näit, ilmaus siitä tulkinnasta. Se on muuten otettu erästä hienosta laulusta 1970-luvulta. Kun ensimmäistä adventtia vietetään, meillä on vielä neljä viikkoa joulun. Se on aikaa, joka on tarkoitettu valmistautumiseen ja odottamiseen. Sa-

nanlasku sanoo, että se joka odottaa joitain hyvää, ei koskaan odota liian kauan.

On hauska tehdä suunnitelmia jotain mukavaa varten. Joskus se on melkein hauskempaa kuin itse tapahtuma. Niin on minulla usein käynyt, kun on kyse joulusta. Odotuksista tulee niin suuret, että niiden on mahdotonta toteuttaa sellaisina kuin olemme ajatelleet. Mutta kun ajattelen joulun sanomaa ja sitä,

että kaikki maassamme arvostavat sitä jollain lailla, se tuntuu valtavan hienolta. Jouluvalmistelut eivät jätä koskettamatta ketään. Kaikki osallistuvat.

Tämän joulun alla on tarkoitukseni, että minulla ei ole niin suuria odotuksia itse joulunviettoon joulupäivinä. Toivon tieteenkin, että niistä tulee joka tapauksessa hienoja päiviä. Mutta kuten aina ennenkin, aion adventtiakana ajatella paljon joulun sanomaa, kuunnella monia joululauluja ja kirjoittaa useampia joulukortteja kuin aikaisemmin. Tulemisena odottaminen siis kannattaa. Tiedän, että on tulossa hieno aika, joka antaa minulle paljon positiivista energiaa ja vahvan kokemuksen Jumalan läheisyydestä. Vuoden valoisin aika, vaikka ulkona on pimeää. □

Vandra till ljus och frid

När jag skriver detta tittar jag alltid då och då ut genom arbetsrummets fönster. Det blåser och regnar ute. Riktigt ordentligt. Inte alls något bra tillfälle för promenad och ändå känner jag en orolighet i själen som bjuder mig på strövtåg. Jag tror att vi alla har en orolig själ. Själen är orolig för den letar efter frid och vila men hittar det inte i vardagen.

» Tänk, om vi i år skulle göra det på ett annat sätt. Istället för att öka farten, varför inte trappa ner.

På grund av själens orolighet brukar vi hamna helt i det motsatta än det vad vi letar efter. Vi ökar farten i livet i stället för att varva ner. Allting blir bara snabbare och snabbare i vårt liv. Lugg och stillhet har inte mera någon plats i oss utan också vår fritid och våra goda stunder är fylda av fart, buller och ståhej. Livsvandringen förvandlas från en lugn promenad till en hektisk kapplöpning. Ändå lyckas vi inte fånga det som själens söker. Vi blir ängsliga och trötta och den äkta glädjen försvinner ur våra liv.

Jag kan tänka mig att Maria och Josef gick igenom motsvarande tankar och känslor när de vandrade för 2000 år sedan mot Betlehem för att skattskrivas. Det var någonting som var en skyldighet man bara måste ta hand om. För den havande Maria var reson säkert speciellt stressig och inte blev det bättre när de kom fram. Staden var full av människor och det fanns inte någon plats för dem – de hade varit för långsamma. Om de skulle ha vandrat snabbare eller startat tidigare hade de kanske lyckats bättre.

Det är med samma fart som vi idag vandrar mot julen. Traditionellt är

julen en av de heliga tiderna under året då vi kan glömma vardagens bekymmer och leva i frid och glädje tillsammans med Gud och våra närliggande. Men julen ser ut att ha förvandlats till någonting helt annat. Den har blivit en prestanda där vi desperat försöker nå den rätta stämningen. Vi stressar med våra förberedelser, vi stressar med vårt firande. Det blir igen fart, buller och ståhej. Innan vi ens märker – innan själens hinner med – är julen över och vi har för det mest missat det hela.

Tänk, om vi i år skulle göra det på ett annat sätt. Istället för att öka farten, varför inte trappa ner. Vi kan stanna en stund och lyssna på vad själens säger. På den första julen stannade hela världen. Jesus-barnet sov i krubban i lugn och ro. Hans första budskap till världen var: ta det lugnt – lev i frid. Gud är med dig! Vår själ behöver inte fart, buller och ståhej. Den behöver en fridfull och lugn stund vid ljuset som strålar från det sovande Jesus-barnet i krubban. Ta det lugnt – Gud är med dig!

Vi önskar dig en riktig fridfull och ljus jul! □

Foto/Kuva: Noora Nylund

Vaella valoon ja rauhaan

Kun kirjoitan tätä, katson aina välillä ulos työhuoneeni ikkunasta. Siellä tuulee ja sataa. Oikein perusteellisesti. Ei lainkaan hyvä hetki kävelyretkelle ja silti tunnen sielussani levottomuutta. Joka kutsuu minua vaellukselle. Uskon, että meillä jokaisella on levoton sielu. Sielumme on levoton, koska se etsii rauhaa ja lepoa, mutta ei löydää sitä arjessa.

Sielun levottomuuden johdosta, eksymme elämässämme päästä vastaiseen kuin mihin pyrimme. Lisäämme vauhtia elämässämme sen sijaan että hidastaisimme sitä. Kaikki vain nopeutuu. Rauhalla ja hiljaisuudella ei ole enää tilaa meissä vaan vapaa-aikamme ja hyvät hetkemme ovat täynnä vauhtia, melua ja tohinaa. Elämänvaelluksemme muuttuu rauhallisesta kävelystä kiivaaseen kilpajuoksuun. Silti emme saa kiinni sitä, mitä sielumme etsii. Meistä tulee ahdistuneita ja väsyneitä ja aito ilo katoaa elämästämmeksi.

Voin hyvin kuvitella, että Maria ja Josef kävivät mielellään ja tunteissaan läpi vastaavia ajatuksia, kun he 2000 vuotta sitten vaelsivat kohti Betleemiä kirjoittautuakseen veroluetteloon. Se oli jotakin, mikä kuului velvolisuuksiin ja pitäti vain hoitaa alta pois. Raskaana olevalle Marialle matka oli varmaankin erityisen raskas, eikä tilanne parantunut kun he pääsivät perille. Kaupunki oli täynnä ihmisiä, eikä heille löytynyt majapaikkaa – he olivat olleet liian hitaita. Jos he vain olisivat vaeltaneet rivakkammin tai aloittaneet matkansa aikaisemmin.

Yhtä kiireellä me tänään vaellamme kohti joulua. Perinteisesti joulu on yksi niistä pyhistä ajoista vuoden aikana, jolloin voimme unohtaa arjen huolten ja elää rauhassa ja ilossa yhdessä Jumalan ja lähimmäistemme kanssa. Mutta joulu näyttää muutteen joksikin aivan muuksi. Siitä on tullut suoritus, jonka kautta yritymme

epätoivoisesti tavoittaa oikeaa tunnelmaa. Stressaamme valmistelujen kanssa, stressaamme joulun viettona. Taas luomme vauhtia, melua ja tohinaa. Ennen kuin edes huomaamme – ennen kuin sielumme ehtii mukaan – on joulu ohi ja olemme menettäneet siitä suurimman osan.

Ajattele, jos tänä vuonna tekisimme toisin. Sen sijaan, että lisäämme vauhtia, miksemme hidastaisi. Voimme pysähtyä hetkeksi kuuntelemaan, mitä sielumme sanoo. Ensimmäisenä jouluna koko maailma pysähtyi. Jeesus-lapsi nukkui seimessä kaikessa rauhassa. Hänen ensimmäinen sanomansa maailmalle oli: Rauhoitu-elä rauhassa. Jumala on kanssasi! Sielumme ei tarvitse rauhaisen ja hiljaisen hetken siinä valossa, joka säteilee seimessä nukkuvasta Jeesus-lapsesta. Ota rauhallisesti – Jumala on kanssasi!

Toivomme sinulle oikein rauhallisista ja valoisista joulua! □

» Ajattele, jos tänä vuonna tekisimme toisin. Sen sijaan, että lisäämme vauhtia, miksemme hidastaisi.

OMSORG och ORO

"Hur har du det?"

Så inleder vi ofta ett vardagligt samtal.

"Ha det bra."

Så säger vi då vi skiljs.

Dessa vardagliga fraser är väl de mest vanliga tecknen på att vi bryr oss om varandra. En bra början på vår strävan att älska vår nästa. Under alla tider har emellertid många frågat vad som menas med "vår nästa". Den frågan har intresserat både kristna och agnostiker.

Vi är alla någons barn och många av oss har dessutom syskon i samma åldersgrupp och släktingar i alla åldrar. Många av oss har också egna barn. För oss är det självklart att alla dessa har en speciell plats i våra hjärtan. Ibland kanske det är svårt att älska var och en av dem lika mycket men vi bryr oss alltid om hur de har det. Speciellt i samband med julen och andra större helger och i semestertider.

Ett barn, som flyttat hemifrån är sällan helt likgiltig för hur föräldrarna där hemma klarar vardagen. En förälder som sett sitt barn gå ut på kvällen eller resa iväg på egen hand, känner vanligen något som är starkare än omsorg. Detsamma gäller då man inte får kontakt med en åldrande ensam släkting. Då har omsorgen övergått i oro.

Jag kan erkänna, att jag som förälder till ungdomar aldrig var riktigt lugn då barnen inte var hemma. De märkte knappast denna oro, eftersom jag kunde ägna mej åt helt andra saker så länge de var hemma. "Kontrollfreak" kunde man kanske ha kunnat kalla mej, fast det knappast syntes. Det handlade dock inte om maktbegär. Jag hade ingen önskan att bestämma och styra över deras liv eller vad de sysslade med, utan det var fråga om kärlek förklädd till omsorg och oro.

Barnens omsorg om åldrande föräldrar och anhöriga övergår ofta i oro. Berättelserna i tidningar om ensamma åldringar som fallit och skadat sig eller avlidit i sitt hem utan att någon märkt det. Det visar på ensamhet och isolering i samhället. Vi är skapade till gemenskap.

Ibland kan både omsorgen och oron bli destruktiv och störande. Då någon i en familj gör sitt

yttersta för att förbereda julfirandet är detta ett uttryck för omtanke och kärlek. Emellertid kan dessa förberedelser skapa förväntningar på att alla ska anpassa sitt julfirande till den förberedda julen. Effekten är inte alltid angenäm för alla parter. Förväntningarna kan också gälla annat. Någon vill göra en speciell resa eller besöka en vän eller släkting just under julen. Ett barn kan ha en mycket specifik och kanske orealistisk önskan om en julklapp och föräldrarna oroar sig för vad som sker då denna önskan inte kommer att kunna uppfyllas. En äldre person kan se fram emot att antingen få äta eller få tillreda en speciell maträtt. Omsorg om detta kan ge anledning till ökad och onödig stress.

Men är det då bara familjemedlemmar och släktingar som hör till vår gemenskap?

Ensamma personer i medelåldern har ofta svårt att se idylliska barnfamiljer som bereder sig för julen. En del ensamma personer reser gärna till fjärran länder med andra seder för att slippa se vårt julfirande. Att vara ensam kan ibland kännas bekvämt, självständigt och fritt men att sakna gemenskap känns inte alltid så lyckat.

Nöden i världen och utanför hemmet ger oss anledning att tänka utanför bubblan. Är vi en del av problemen eller kan vi försöka bidra till lösningen? Vi kan känna oro för landets eller världens framtid. Vår oro är inte särskilt konstruktiv. Vår omsorg bör däremot leda till handling.

Helgonet Franciskus sade att den människa är salig som älskar nästan när denne är långt borta som om denne stod vid hans sida. En främmande människa, som vi aldrig ens träffat, är också vår nästa. Så svarade Jesus då en laglård man frågade honom vem som är vår nästa som vi enligt lagen ska älska. Jesus förklarade med en omvänd fråga i den finurliga liknelsen om den barmhärtige samaren. "Vem var den slagnemannens nästa?" Det var en främling som inte ens hörde till gemenskapen. (Lukas 10:25-37).

Inte minst julen är en tid då vi måste bearbeta våra gränser. Julen är till för oss alla. Kärleken ska gälla även folk vi inte känner och dessutom både före och efter julen. Vi visar det genom ömsesidig omsorg och lagom oro. □

HUOLEN- PITO ja HUOLI

"Mitä kuuluu?"

Näillä sanolla aloitamme yleensä keskustelun.

"Voi hyvin!"

Näin sanomme tapaamisen lopuksi.

Nämä arkiset fraasit ovat tavanomaisia merkkejä siitä että välitämme toisista. Se on hyvä alku pyrkimyksessämme rakastaa lähimäistämme.

Ihmiset ovat kautta aikojen usein kysyneet, mitä tarkoittaa "lähimäisemme". Tämä kysymys määritelmästä on kiinnostanut sekä kristityjä että agnostikkoja.

Kaikilla meillä on vanhemmat ja monilla meistä on lisäksi sisaruksia sekä kaikenkäisiä sukulaisia. Joillakin meistä on myös omia lapsia. Meille on itsestään selvä, että näillä kaikilla perheenjäsenillä ja lähisukulaisilla on erityinen paikka sydämissämme. Aina ei ole helpoa rakastaa heitä kaikkia, mutta me todella välitämme heidän oloistaan. Erityisesti joulun tienoilla ja muiden pyhien ja lomien yhteydessä pidämme heihin yhteyttä.

Kotoaan muuttanut lapsi välittää yleensä siitä, miten kotona olevat vanhemmat pärjäävät. Isä tai äiti, joka näkee lapsensa poistuvan kavereittensa kanssa illalla tai lähtevän yksin matkalle, ei yleensä osoita vain hyväntahtoista huolenpitoa. Hän on enemmän tai vähemmän huolissaan. Huolenpito muuttuu huoleksi myös kun emme saa yhteyttä vanhenevaan, yksin asuvaan sukulaiseen.

▶▶▶

Voin tunnustaa, että kun minun omat lapseni nuoruudessaan olivat poissa kotoa en voinut koskaan olla täysin rauhallinen. He tuskin huomasivat huoltani, koska minä ryhdyin heti puuhamaan rauhallisesti omien asioitteeni kanssa, kun lapset olivat taas tulleet kotiin. Joku voisi uskoa, että olin niin sanottu ”kontrollifriikki”. Ei ollut kuitenkaan kyse vallanhimosta. En halunnut määräätä tai ohjata heidän toimintaansa tai hallita heidän elämäänsä. Kyseessä oli huolena esiintyvä rakkauteni.

Lasten huolenpito vanhenevista vanhemmista ja sukulaista muuttuu usein huoleksi. Lehdissä luemme yksinäisistä vanhuksista, jotka ovat loukanneet itsensä kaatuessaan tai jopa kuolleet sairauskohtaukseen kotonaan, ilman että kukaan on huomannut. Tämä osoittaa kuinka yksinäisyys ja eristyneisyys vallitsee yhteiskunnassamme. Olemme luotuja toimimaan yhdessä yhteisössä eikä eristettyinä yksilöinä.

Joskus huolenpito ja huoli voi olla joko häiritsevä tai jopa haitallista. Kun joku perheenjäsen tekee kaikkensa huolehtiakseen yhteisestä joulunvietosta, se on vain huolenpidon ja rakkaiden osoitus. Ponnistelut voivat kuitenkin

luoda odotuksia siitä, että kaikkien muidenkin tulee sopeuttaa joulunviettonsa valmisteltuun joulunviettotapaan. Vaikutukset eivät aina ole mukavia kaikille osapuolle. Odotukset voivat liittyä muihinkin asioihin. Joku ehkä haluaa matkustaa jonnekin tai käydä jonkin sukulaisen tai tuttavan luona juuri jouluna. Lapsi voi esittää epärealistisia toiveita joululahjasta ja vanhemmat huolestuvat siitä, mitä tapahtuu, kun toivo musta ei voida toteuttaa. Vanhempi ihminen voi odottaa ja toivoa, että hän saisi syödä tai laittaa jotain erityistä jouluruokaa. Huolenpito tähä voi aiheuttaa lisää turhaa stressiä.

Mutta kuuluvatko muutkin kuin oman perheemme jäsenet ja sukulaiset yhteisöön?

Idyllisten lapsiperheiden innokkaat odotukset ja valmistelut joulunviettoon voivat näyttää rasittavalta yksinäisten aikuisten näkökulmasta. Välttääkseen näkemästä joulunviettomme jotkut yksinäiset ihmiset matkustaisivat mielessään kaukaisiin maihin, joissa on toinen uskonto ja tavat ovat erilaiset kuin meillä. Yksinäisyys voi joskus tuntuua mukavalta, itsenäiseltä ja vapaalta, mutta yhteisöön kuuluminen on osa ihmisen luonnetta.

Hätä kodin ulkopuolella ja koko maailmassa antaa meille aihetta miettiä, mitä tapahtuu oman kuplamme ulkopuolella. Olemmeko itse ongelmien osia vai osallistumme ratkaisuihin? Voimme olla huolostuneita maamme tai maailman tulevaisuudesta. Tällainen huoli on harvoin rakentavaa. Huolenpitomme sen sijaan tulee johtaa toimenpiteisiin.

Pyhimys Franciscus sanoi, että se ihminen on pyhä, joka rakastaa lähimäistään, kun hän on kaukana, niin kuin hän seisoo vieressä. Vieras ihminen, jota emme ole edes tavanneet, on myös meidän lähimäisemme. Nämä Jesus vastasi, kun lainoppinut kysyi, kuka on se lähimäinen, jota meidän lain mukaan on rakastettava. Jesus vastasi fiksusti käänneisellä vertauskuvalla laupiaasta samarialaisesta. ”Kuka oli ryöstetyn miehen lähimäinen?” Se oli vieras muukalainen, joka ei kuulunut edes yhteisöön. (Luukas 10:25-37)

Erityisesti joulun tienoilla meidän on työstettävä rajojamme. Joulu kuuluu kaikille. Meidän tulee rakastaa myös ihmisiä, joita emme tunne, ja kaiken lisäksi sekä ennen joulua, että sen jälkeenkin. Tätä suhdetta osoitamme huolenpidollamme ja sopivalla huolella. □

Strandvägen 11 Rantatie

Talosta tulee diakonian uudet tilat – diakonian olohuone

- Matalan kynnyksen toiminnalla tuetaan ja kannustetaan sosiaaliseen kanssakäymiseen
- Talossa annetaan mahdollisuus hyvään arkeen hyvällä seuralla.
- Taloa käytetään kohtaamispalveluna, johon voi tulla kahvikupposelle, juttelutuoliolle ja seurustelemaan muiden kanssa
- Omakustannushintaan voidaan yhdessä tehdä ja syödä ruokaa
- Talossa pidetään erilaisia teemailtoja yhteiskunnan eri ryhmille, Puutarhassa on grillijuhlia, yhteislaulutilaisuuksia ym.
- Pienimuotoinen kirppis

Huset som skall bli diakonins nya utrymme – diakonins vardagsrum

- Huset ska användas till för att stöda och uppmuntra till social samvaro, gemenskap, med låg tröskel
- Ge en meningsfull vardag med god gemenskap
- Samlingspunkt där man kan komma in på en kopp kaffe, prata bort en stund och umgås med andra
- Gör och äta mat tillsammans till självkostnadspris
- Ha olika temavällar för olika grupper i samhället, grillfester i trädgården, allsång, m.m.
- Loppis i liten skala

Vi öppnar senast januari 2022.

Vill du vara med och hjälpa oss att hjälpa andra samt skapa diakonins vardagsrum behöver vi frivilliga som vill jobba för detta utrymme. Om du vill vara med och skapa ring diakonissan Birgitta Lindell 040-555 2090 eller e-post birgitta.lindell@evl.fi så berättar hon mera.

För att kunna driva detta utrymme behöver vi till köket tallrikar både djupa och flata, knivar, gafflar, skedar, glas, m.m.

Ett runt köksbord, ett soffbord, två soffor, hyllor, trasmattor, vanliga mattor, tvättmaskin m.m.

Har du hemma av dessa ovannämnda saker ren, nyttvättade, hela snygga som du inte behöver ta kontakt med Birgitta Lindell. □

Avaamme viimeistään tammikuussa 2022.

Haluatko olla mukana auttamassa meitä auttamaan muita sekä luomassa diakonian uutta olohuonetta? Tarvitsemme vapaaehtoisia, jotka olisivat valmiita tekemään töitä tämän asian hyväksi. Mikäli haluat olla mukana luomassa olohuonettamme, soita diakonissa Birgitta Lindellille, puh. 040-555 2090 tai ota yhteyttä sähköpostitse birgitta.lindell@evl.fi niin hän kertoo mielessään lisää.

Jotta tilasta tulisi käyttökelpoinen tarvitsemme keittiötarvikkeita, esim. lautasia (sekä syviä että matalia), aterimia, laseja ym. Hakusessa myös pyöreä keittiöpöytä, sohvapöytä, kaksi sohvaa, hyllyjä, räsymattoja, tavallisia mattoja, pesukone ym.

Mikäli sinulla on yllä mainittuja puhtaita, vastapestyjä, siistejä ja sinulle tarpeettomia tavaroita, ota yhteyttä Birgitta Lindelliin. □

JULEN BEHÖVER INTE VARA FINARE ÄN I FJOL

HILKKA OLKINUORA

Har den kristna julen plats i vår sekulariserade värld? Jag, kristen präst och hängiven julmänniska, åkte och fikade med min favoriteist, vetenskapsredaktören och sommarbarösundsbon Marcus Rosenlund för att få svar.

Det blev mer mys och mindre konflikt än man väntat sig – och en massa goda råd för att ha julens själ kvar.

M.R.: "Julen för mig? Nostalgi är väl ett tryggt ordval. Stämning, känsla, barndomsminnen som kommer tillbaka. Ett av de starkaste julminnena är från metodistkyrkan i Grankulla med morfar. Då "Härlig är jorden" sjöngs, funderade jag för första gången på min dödlighet."

H.O.: **Åker du nu inte snålskjuts på församlingen? Måste man inte tro på julevangeliet, Gud och änglarna för att kunna fira jul "på riktigt"?**

M.R.: "Jag är inte troende, men går inte i kyrkan endast för att insupa musiken och stämningen. Vad man tror på eller inte, är den kristna traditionen en del av vår kulturhistoria man skall uppskatta och njuta av.

Julevangeliet är för mig som att se en gammal bekant teaterpjäs. Men alla måste väl inte tro på allt? Då tillräckligt många tror, blir det ju verkligt på något sätt. Historiska Jesus har ju funnits; deltaljerna kan sedan vara lite fantasi."

H.O.: **I Sverige, förbjöds skolorna att fira julkyrka, så i stället fick det bli lussefest i kyrkan. Lite konstigt att i**

stället för ett riktigt födelsebarn firades en legend. Vad skulle julen vara utan barnet i krubban?

M.R.: "Ja, 'om kossorna i luften fore'... Vem vet, kanske finns det parallella verkligheter där det inte firas jul. Men i denna värld föddes han ju. Om vi inte hade den kristna julen, skulle vi kanske "dricka jul" vid vinterblot, och det skulle inte vara lika fridfullt."

H.O.: **Julen är full av symboler som kristenheten har nappat upp och återvunnit. Mycket av den kristna tolkningen har tyvärr försvunnit och därmed djupet i firandet. Tänk bara att julklapparna påminner oss om de tre vise männen från österland, och därmed om Guds förkunnelse i hela världen. Eller rentav att Jesus själv är Guds gåva som inspirerar oss vidare...**

M.R.: "Nå, julklapparna har ju sina rötter i antika saturnialafester som det gröna trädet, livets symbol... Nu finns klapparna mest till för barn, som ju vill ha hårdta paket. Vi äldre uppskattar sedan värmen i yllesockorna som mamma stickat."

Foto/Kuva: Ilari Korhonen

H.O.: Hilkka Olkinuora

M.R.: Marcus Rosenlund

H.O.: Klappar, ja, roten till all julhets. Är det inte konstigt att vi måste "resa bort från julen", att vi byggt oss själva en fälla med alla krav.

M.R.: "Jag har inget emot julen – det är tiden före julen som går mig på nerverna: hela butiksrumban, slaget om parkeringsplatser..."

H.O.: Och efter allt slit och alla förväntningar kan det bli pladask och besvikelse...

M.R.: "Jag har lärt mig den hårda vägen att inte tagga upp mig så mycket inför julen. Min pappa brukade bygga upp så orealistiska julförväntningar, att han till slut bara hårjade och försvann hemifrån.

För mig gör samvaro med familjen julen: att skamlöst titta på gamla kultprogram typ Snögubben, att äta gott. Vi trappar aktivt ner, har så litet tvång som möjligt – fast alltid blir det något smått drama..."

Det härliga är att vi alla kan plocka traditioner och bygga upp våra egna; vi behöver inte vara fångar till jul. Julen behöver inte vara bättre än i fjol." □

M.R.: "Jouluni? Nostalgia är varmaakin turvallis sana. Tunnelma, tunteet, lapsuusmuistojen paluu. Voimakkaimmia muistojani on kun kävin isoisen kanssa joulukirkossa Kauniaisten metodistikirkossa. *Maa on niin kaunis* -virtta lauletaessa mietin ensimmäistä kertaa omaa kuolevaisuuttani."

H.O.: Etköhän nyt vain tunnelmoinut seurakunnan salamatustajana? Eikö joulevankeliumiin, Jumalaan ja enkeleihin pidäkään uskoa, että voisi vietää joulua "oikeasti"?

M.R.: "En ole uskovainen, mutta en käy kirkossa vain imeäkseni itseeni muisiikkia ja tunnelmaa. Uskoopa johonkin tai ei, kristinusko on osa kulttuurihistoriaamme ja sitä on syytä kunnioittaa ja nauttia siitä."

Jouluevangeliumi on kuin katsoisi tuttua näytelmää. Mutta onko kaikkien pakko usko kaikki? Kun riittävän moni uskoo johonkin, siitä syntyy todellisuutta. Ja historiallinen Jesus on ollut oikeasti olemassa; evankeliumin yksityiskohdat ovat minulle sadunomaisia."

H.O.: Ruotsissa kouluita kiellettiin joulukirkko, joten kirkossa ruvettiin viettämään sen sijaan Lucia-juhlaa. Eikö ole vähän hassua, että oikeasti olemassa olleen syntymäpäivänsankarin sijaan juhlittiin legenda?

H.O.: Lahjat, tuo kaiken jouluhössytynksen alku ja juuri. Eikö sinustakin ole

JOULUN EI TARVITSE OLLA HIENOMPI KUIN VIIME VUONNA

HILKKA OLKINUORA

Onko kristillinen joulu menettänyt merkityksensä maallistuneessa maailmassa? Minä, kristitty pappi ja innokas jouluihminen, kävin kahvilla suosikkiateistini, tiedetoimittaja ja kesäbarösundilainen Marcus Rosenlundin kanssa ottaakseni siitä selvää.

Tuloksena oli enemmän iloa ja vähemmän inttimistä kuin olisi luullut – ja paljon hyviä neuvuja joulun sielun pitämiseksi tallella.

outoa, että olemme rakentaneet itsellelemme joulun vaatimuksista omin käsin loukun, jota on lähdettävä pakoon?

M.R.: "Joulua vastaan minulla ei ole mitään; se on joulua edeltävä aika – liian pitkä sitä paitsi – joka ottaa hermoon. Kaupparumba, tappelu parkkipaikoista..."

H.O.: Ja kaiken raatamisen ja odotusten jälkeen voinkin tulla romahdus ja pettymys...

M.R.: "Olen oppinut kovan kokemuksen kautta olemaan kasaamatta joulun kannettavaksi kaikkea. Isälläni oli tapana ladata jouluun niin mahdottomia odotuksia, että hän lopulta vain elämöi ja lähti tiehensä.

Minulle joulu on yhdessäoloa perheen kanssa, vanhojen kulttiohjelmien kuten Lumiuon katsomista, syömistä yhdessä hyvin. Hiljennämme vauhtia, vähennämme kaikkea pakollista – vaikka tietysti aina joitain pieniä draamaa saadaan aikaan....

Hienointa on, että voimme kaikki poimia perinteemme ja rakentaa niistä omamme; meidän ei ole pakko olla joulun vankeja. Joulun ei tarvitse olla parempia kuin viime vuonna." □

Terese Norrvik

– DIAKONIASSISTENT OCH SNART PRÄST

Sedan september har Terese Norrvik varit anställd som diakoniassistent i Ingå församling på deltid. Hon har en lång historia bakom sig i församlingen inom diakonin från olika perioder och är känd och uppskattad av många. Hon är nu på slutrakan av sina teologistudier, och gör undan det sista för att förhoppningsvis få sin examen till årsskiftet. Om allt går som planerat, blir hon prästvigd på trettondagen i Borgå, och kommer sedan att arbeta som diakonipräst i Ingå församling.

Hon har i sina studier satsat på exegetik som huvudämne, som handlar om bibelförståelse. Sin pro gradu-avhandling har hon skrivit inom detta ämnesområde. Den har rubriken ”Ett nytt hjärta, en ny ande och total benådning – En tematisk analys av det nya utlovade förbundet hos Jeremia och Hesekiel” och handlar hur de två exiltidsprefaterna beskriver innehållet i det förbund som ska återställa den brutna relationen mellan Gud och hans utvalda folk efter Jerusalems förstörelse (586 f.Kr.). □

– DIAKONIA-ASSISTENTTI JA PIAN PAPPI

Terese Norrvik on ollut syyskuusta lähtien työssä Inkoon seurakunnassa osa-aikaisena diakonialaisuuden apulaisena. Hänellä on pitkä historia takanaan seurakunnan diakoniatyössä eri kausilta ja monet tuntevat hänet ja arvostavat häntä. Hän on nyt teologianopintojensa loppusuoralla, ja suorittaa viimeisiä töitä saadakseen tutkintonsa valmiiksi vuodenvaihteeseen, kuten toivomus on. Jos kaikki menee suunnitelmiin mukaan, hänet vihitään papiksi loppiaisen Porvoossa, ja sen jälkeen häntä seurakuntaa seurakunnassa.

Hän on opinnoissaan panostanut pääaineeseensa eksegeтикаan, jossa on kyse raamatun ymmärtämisestä. Hänen kirjoitti pro gradu –tutkielmansa tältä osa-alueelta. Sen otsikko on ”Uusi sydän, uusi henki ja täydellinen armahdus – Temaattinen analyysi uudesta luvatusta liitosta Jeremian ja Hesekielin kirjoissa” ja se käsittelee sitä, kuinka nämä kaksoi pakkosiirtolaisuuden ajan profeettia kuvaillevat sen liiton sisältöä, joka tulee asettamaan ennalleen katkenneen suhteen Jumalan ja hänen valitun kansansa välillä Jerusalemin tuhon (586 e.Kr.) jälkeen. □

I Prästgården /
Pappilassa

Församlingshemmet /
Seurakuntatalolla

I kyrkan /
Kirkossa

Keskustelu- ja käsityöpiiri
kl. 13 – 15 joka toinen torstai.
16.12. (joulujuhlat), 20.1. 3.2., 17.2.,
3.3., 17.3., 31.3, 14.4., 28.4., 12.5.
Yhteyshenkilö Terese Norrvik
puh. 050 413 8814

Missionssyföreningen
varannan onsdag kl. 14 – 16.
Start 12.1.2022 – 26.1, 9.2, 23.2, 9.3,
23.3, 6.4, 20.4, 4.5 & 18.5.
Kontaktperson Siv Björklöf
tel. 040 082 5798

Dagträff onsdagar
en gång i månaden kl. 13 – 15
8.12 (julfest), 19.1, 16.2, 16.3, 13.4 & 11.5.
Kontaktperson Terese Norrvik,
tel. 050 413 8814

Israeliska folkdanser
Fortsätter efter nyåret i
Församlingshemmet **14.1 kl. 18**, och
sedan varanna vecka fram till 20.5.

Israelilaiset kansantanssit
Jatkuvat uudenvuoden jälkeen
Seurakuntatalolla **14.1 klo 18**, ja sen
jälkeen joka toinen viikko aina 20.5 asti.

Gruppen de matglada
träffas för att äta tillsammans
måndagar kl. 13.
10.1, 14.2, 14.3, 11.4 & 9.5.
Kontaktperson Birgitta Lindell
040 – 555 2090

Bibelgrupp

varannan måndag kl. 18.30 – 20.30
20.12 (julfest), 10.1, 24.1, 7.2, 21.2,
7.3, 21.3, 4.4, 25.4, 9.5, 23.5.

Kontaktperson Terese Norrvik
tel./puh. 050 413 8814

Raamattupiiri

keskiviikkoin klo 18 – 20
Yhteyshenkilö Mikael Tötterman
(mikael.totterman@efore.com)

Rukouspiiri (kaksikielinen) torstaisin
Bönegruppen (tvåspråkig) torsdagar
kl./klo18 – 20

Yhteyshenkilö/Kontaktperson
Tanja Kakko, puh/tel. 043-8200564

Komtemplicativ morgonmeditation
i Ingå kyrka – en gemensam
morgonstund med bön. Varannan
torsdag kl. 9–9.15;
25.11, 9.12, 20.1...

Kontemplatiivinen aamuhartaus
Inkoon kirkossa – yhteinen aamuhetki
hiljaisessa rukouksessa.
Joka toinen torstai klo 9–9.15; 25.11,
9.12, 20.1...

Tvåspråkig familjegudstjänst i Ingå kyrka 6.2.2022 kl 10, GA-insamlingen börjar, lunch i församlingshemmet efter gudstjänsten.

Kaksikielinen perhejumalanpalvelus Inkoon kirkossa 6.2.2022 klo 10, Yhteisvastuukeräys alkaa, lounas seurakuntatalolla jumalanpalveluksen jälkeen.

Insamlingen Gemensamt Ansvar kommer år 2022 att stöda *barn och unga som lider av pandemins följer*. Speciellt 15-19-åriga ungdomar, som har lidit mycket av restriktionerna, står i fokus.

Vår finländska partner är *Lasten ja nuorten keskus*, som är bekant samarbetspartner för församlingarna speciellt på finskt håll. LNK jobbar för ett bättre samhälle och kyrka från barnperspektiv, organiserar och handleder frivilligverksamhet i församlingarna och utbildar församlingsanställda för att möta barn i utmanande situationer. LNK står bakom till exempel inflytelsegruppen för unga vuxna NAVI, som arbetar för att främja unga och unga vuxnas möjligheter att påverka i ev.luth kyrkan i Finland. Ett annat exempel är Saapas-verksamheten som redan lite lyfts fram även i vårt stift. Bland LNK:s målsättningar för vad de vill få till stånd med insamlingsmedlen finns bland annat att kunna arbeta fram material även på svenska och också utveckla svensk service.

Redan i ett antal år har 20% av de insamlade medlen i en församling blivit kvar till församlingens eget förfogande. Den här gången uttryckligen för att stöda barn och ungdomar som lidit av covid-19:s följer.

Liksom alltid, går Gemensamt Ansvars intäkter även till dem som lever i bråckliga förhållanden ute i världen. Kyrkans Utlandshjälp förmedlar medlen till den internationella diakonin genom

DU KAN OCKSÅ GÖRA EN TELEFONDONATION

RING
0600 1 5005 (5,09 € / samtal+pa)
0600 1 7010 (10,26 € / samtal+pa)
0600 1 7020 (20,28 € / samtal+pa)

SÄND ETT SMS TILL NUMRET 16588
Skriv i meddelandefältet
APU20 (20 €)
APU10 (10 €)

MOBIL DONATION

- MOBILEPAY 69099
- SIIRTO 040 700 9902

DIREKTA KONTONUMMER

AKTIA
FI82 4055 0010 4148 41 | NORDEA
FI16 2089 1800 0067 75 | DP
FI14 5000 0120 2362 28 |
|--|---|-------------------------------------|

Insamlingstillstånd RA/2020/639, fr.o.m. 1.9.2020 i kraft tills vidare, inländsko fastlandet, beviljat 29.5.2020 av Polisstyrelsen.

Insamlingstillstånd ÅLR 2021/3294, i kraft 1.9.-31.12.2021, Åland, beviljat 4.5.2021 av Ålands landskapsregering.

sitt betydelsefulla arbete för att alla människors rätt till utbildning, fred och utkomst skall förverkligas. ■

VOIT LAHJOITTAA MYÖS PUHELIMELLA

SÄNTA
0600 1 7020 (20,28 € / puh+pvm)
0600 1 7010 (10,26 € / puh+pvm)

LÄHETÄ TEKSTIVIESTI NUMEROON 16588

Kirjoita viestikenttään
APU20 (20 €)
APU10 (10 €)

MOBILLAHJOITUSNUMEROT

- MOBILEPAY 69099
- SIIRTO 040 700 9902

SUORAT TILINUMEROT

AKTIA
FI82 4055 0010 4148 41 | NORDEA
FI16 2089 1800 0067 75 | DP
FI14 5000 0120 2362 28 |
|--|---|-------------------------------------|

Vuoden 2022 Yhteisvastuukeräyksen teema on *Koronaepidemiän seurauksista kärsivien lasten ja nuorten auttamisen niin Suomessa kuin maailmalla*. Keräys alkaa sunnuntaina 6.2.2022.

Kampanjassa nostamme erityisesti esiin noin 15-19-vuotiaita nuoria, joista löytyy merkittävä määrä etäopiskelun ja eristäytymisen haasteista kärsineitä sekä yksinäisyyttä, ahdistusta ja toivottomuutta kokeneita nuoria. Koronan lievimiöitä kohdanneet nuoret tarvitsevat nyt tukea ja turvallisia aikuisia arkeensa. Yhteisvastuulla 2022 kurotaan takaisin nuorten kokemia menetyksiä.

Yhteisvastuun kotimaisena kumppanina on Lasten ja nuorten keskus, jossa kehitetään ja laajennetaan muun muassa etsivän nuorisotyön Saapas-toimintaa uusille paikkakunnille sekä uutuutena myös kouluihin. KouluSaappaassa koulun arkeen ja välitunneille tuodaan turvallisia aikuisia lisäkorviksi ja kannustajiksi. Uraauurtava verkossa tapahtuvan etsivän nuorisotyön toimintamalli NettiSaapas toimii valtakunnallisesti. Vapaapeitoiset NettiSaappaan aikuiset etsivät kuuntelijaa kaipaavia nuoria sosiaalisen median eri alustoilla keskustellen, auttaen ja tukien. Vaaroilla kehitetään ja laajennetaan myös Moottoripaja- sekä perheystävätointia.

Yhteisvastuukeräyksellä tuetaan Kirkon Ulkomaanavun katastrofirahasto, jonka avulla pystytään käynnistämään ja toteuttamaan hätääputoimenpiteitä kehittyvien maiden humanitaarisissa katastrofeissa. Avustustarpeiden syyt ovat useimmiten luonnonkatastrofit (kuivuu, tulvat, myrsky, maanjäristykset), poliittiset selkaukset seurannaisvaikutuksineen tai äkilliset onnettomuudet. ■

Tack för ditt bidrag! • Kiitos lahjoituksesta!

Mottagarens kontonummer Saajan tilinumero	Aktia IBAN FI82 4055 0010 4148 41	BIC HELSFIHH
Mottagare Saaja	Kyrkjänst rf / Gemensamt Ansvar Kirkopalvelut ry / Yhteisvastuu	MITT BIDRAG TILL INSAMLINGEN GEMENSAMT ANSVAR LAHJOITUKSENI YHTEISVASTUUKERÄYKSELLE
BANKGIRO TILISIRTO Betalar Maksaaja		Ref.nr Viitenro
		305200
Underskrift Allekirjoitus		Förfallodag Eräpäivä
Från konto nr Tililtä nro		Euro

Betalningen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalarne angivit. Maksu välitetään saajalle maksuväilyksen ehtojen mukaisesti ja vain maksaajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.

**BANK
PANKKI**

VIGSELKVÄLL

22.02.22

VIHKIMISILTA

i Ingå kyrka kl. 17-21.30
Inkoon kirkossa klo 17-21.30

Vigseltiden bokas via församlingskansliet. De par som vigs skall skaffa ett intyg över hindersprövning.

Anhöriga är välkomna, men brudparet kan också komma ensamma.

Vigseln är avgiftsfri.

Tilläggsuppgifter och tidsbeställning:

kontakta församlingskansliet,
tfn 09-2219 030 (må-to kl. 9–12).

Vihkimisaika varataan seurakunta-viraston kautta.
Vihittävien parien tulee hakea esteettömyystodistus.

Läheiset ovat tervetulleita, mutta morsiuspari voi myös tulla yksin.

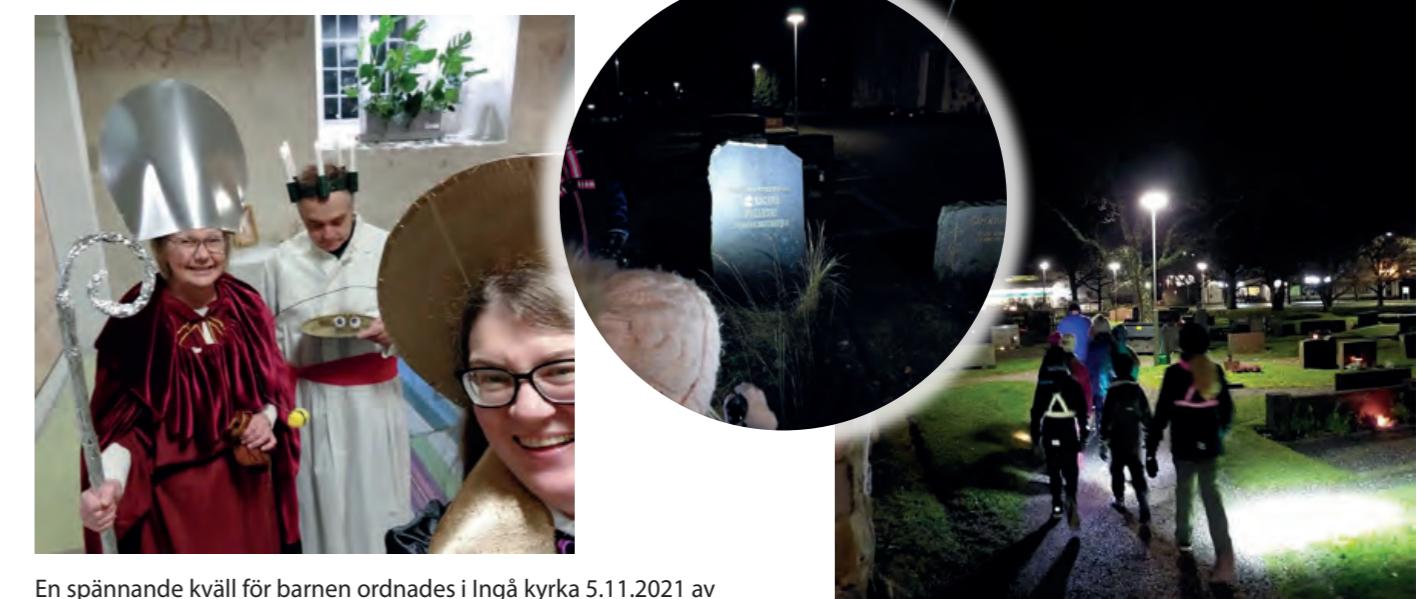
Vihkiminen on maksuton.

Lisäinfoa ja ajanvarausta:
ota yhteyttä seurakuntavirastoon,
puh 09-2219 030 (ma-to klo 9–12).

Arr. Ingå församling—Järj. Inkoon seurakunta

Backspegeln ** Katsomme taaksepäin

Barnens Allhelgona – Lasten Pyhäinpäivä

En spännande kväll för barnen ordnades i Ingå kyrka 5.11.2021 av Noora Nylund, Sussi Sköld-Qvarnström & Perre Korander.

Noora Nylund, Sussi Sköld-Qvarnström & Perre Korander järjestivät lapsille jännittävä illan Inkoon kirkossa 5.11.2021.

Backspegeln ✽ Katsomme taaksepäin

Brasan på Stora Fagerö
Nuotio Stora Fagerössä.

Foton/kuvat: Peter Arnkil

Traditionell skymningsandakt
i brasans sken
på Stora Fagerö
10.9.2021. Torsten Sandell höll andakt.

Perinteinen Iltahartaus nuotion äärellä Stora Fagerössä 10.9.2021. Torsten Sandell piti hartauden.

Fagerökvarteren
uppträdde under ledning
av Anders Storbacka.

Fagerön kvartetti esiintyi
Anders Storbackan johdolla.

Ungdomshuset – Nuoristotalo

Ungdomshuset har detta år piffats upp med en ny väggmålning och nya möbler för att öka trivseln – och ungdomarna trivs!

Nuortentalo on tänä vuonna siistity uudella seinämaalausella ja uusilla huonekaluilla viihtyvyden lisäämiseksi – ja nuoret viihtyvät!

Backspegeln ✽ Katsomme taaksepäin

Mikaelidagens familjegudstjänst – *Mikkelinpäivän perhejumalanpalvelus* 3.10.2021

Barnledare Noora Nylunds berättarstund i barnens hörna i kyrkan. Där finns också barnens eget lilla altare och en ny sittgrupp.
Lastenohjaaja Noora Nylundin kertomushetki kirkossa lasten nurkassa. Sieltä löytyy myös lasten pieni alttari ja uusi istumaryhmä.

Välsignelse inför skolstarten – *Siunausta koulutille*

Välsignelse inför skolstarten i Ingå kyrka 9.8.2021, barnen fick som present en fin egen barnbibel.

Siunausta koulutille Inkoon kirkossa 9.8.2021, lapset saivat lahjaksi ikioman hienon lasten raamatun.

Tuutulaulu. Vilken underbar värld. Yesterday. Vyssjan lull. Det finns djup i Herrens godhet.

Ensimmäisen kerran sytytimme kynttilät kuolleiden lasten muistopäivänä 23.9. kirkossa, kauniin musiikin saattamina.

För första gången tände vi ljus i kyrkan på de döda barnens dag 23.9 till minne av våra kära, tröstade av oerhört vacker musik.

Kiitos!
Lotta, Noora-Elina,
Susann & Anders.
Tack.

Anders Storbacka stod för den stämningsfulla musiken.

Anders Storbacka soitti tunnelmallista musiikkia.

*Fridfull julhelg och
Välsignat Nytt År*

*Rauhallista joulua ja
Siunattua Uutta Vuotta*